

BOSNA I HERCEGOVINA
FEDERACIJA BOSNE I HERCEGOVINE
VRHOVNI SUD
FEDERACIJE BOSNE I HERCEGOVINE

Broj: 06 0 U 019700 24 Uvp
Sarajevo, 19.12.2024. godine

Vrhovni sud Federacije Bosne i Hercegovine u Sarajevu, u vijeću za upravne sporove sastavljenom od sudija Bajrović Aide, kao predsjednika vijeća, Babić Stanković Aleksandre i Vuković Josipa, kao članova vijeća, te Hodžić Merhunise kao zapisničara, u upravnom sporu tužiteljice M.Z. iz B., K. bb, zastupane po punomoćniku Blaž Miri, odvjetniku iz Viteza, protiv akta broj: 01-04-16-413/24 od 27.05.2024. godine, tuženog Općinski načelnik Općine Busovača, u upravnoj stvari slobode pristupa informacijama, odlučujući o zahtjevu tužiteljice za vanredno preispitivanje sudske odluke podnesenom protiv presude Kantonalnog suda u Novom Travniku, broj: 06 0 U 019700 24 U od 17.09.2024. godine, na nejavnoj sjednici održanoj dana 19.12.2024. godine, donio je

P R E S U D U

Zahtjev za vanredno preispitivanje sudske odluke se odbija.

O b r a z l o ž e n j e

Presudom Kantonalnog suda u Novom Travniku, broj: 06 0 U 019700 24 U od 17.09.2024. godine odbijena je, kao neosnovana, tužiteljčina tužba podnesena protiv osporenog rješenja tuženog, broj i datum navedeni u uvodu ove presude, kojim je usvojen njen prigovor izjavljen protiv rješenja Službe za opću upravu, društvene djelatnosti i braniteljsko/borilačko invalidsku skrb/zaštitu, broj: 06-04-16-317/24 od 03.05.2024. godine (kojim je odbijen njen zahtjev za pristup informacijama), to rješenje je poništeno i odobren je pristup informacijama, te je tužiteljici dostavljena kopija ugovora i svi akti koji su pronađeni vezano za navedeni ugovor Službe za prostorno uređenje, urbanizam i stambene poslove.

Blagovremeno podnesenim zahtjevom za vanredno preispitivanje sudske odluke tužiteljica, po punomoćniku, je osporila zakonitost i pravilnost pobijane presude osporavajući stanovište suda iz pobijane presude o tome da je njen zahtjev bio neodređen, jer je ona tražila da joj se dostave ostali akti iz arhiva Općine, što je „itekako određen“ zahtjev, a dostavljeni su joj akti koji datiraju nakon 17.04.2024. godine, dakle nakon održane usmene rasprave, koji nisu mogli biti pribavljeni iz arhiva Općine. Insistirajući na tome da je njen zahtjev bio jasan i određen, osporila je stanovište Kantonalnog suda iz pobijane presude da je udovoljeno njenom zahtjevu za pristup

informacijama ukazujući da je sud cijenio da je njen zahtjev neodređen, pa je onda nejasno kako smatra da je istom udovoljeno. Zbog svega navedenog konačno je predložila da se pobijana presuda preinači, ponište upravni akti i naloži prvostepenom organu da postupi po njenom zahtjevu za pristup informacijama.

U odgovoru na zahtjev za vanredno preispitivanje sudske odluke tuženi organ je predložio da se isti odbije kao neosnovan.

Ovaj Sud je na osnovu člana 45. Zakona o upravnim sporovima ("Službene novine Federacije Bosne i Hercegovine", broj: 9/05) ispitao zakonitost pobijane presude u granicama zahtjeva i povrede propisa iz člana 41. stav 2. tog Zakona, pa je odlučio kao u izreci presude iz slijedećih razloga :

Iz obrazloženja pobijane presude i stanja upravnog spisa proizilazi da je prvostepeni sud poprimio utvrđenim da se tužiteljica dana 23.04.2024. godine, putem punomoćnika, obratila zahtjevom za pristup informacijama Službi za prostorno uređenje, urbanizam i stambene poslove Općine Busovača tražeći da se iz arhiva Općine Busovača pribave i ostale isprave iz predmeta N.O. i A.M.; da je po ovom zahtjevu Služba za prostorno uređenje, urbanizam i stambene poslove Općine Busovača dostavila Službi za opću upravu, društvene djelatnosti i braniteljsko/borilačko invalidsku skrb/zaštitu, akt broj 05-19-3-2341-2024 od 29.04.2024. godine - obavijest da u predmetu N.O.i A.M. nisu našli akte koji bi dodatno pojašnjavali navedeni ugovor, nakon čega je doneseno rješenje Službe za opću upravu, društvene djelatnosti i braniteljsko/borilačko invalidsku skrb/zaštitu, broj: 06-04-16-317/24 od 03.05.2024. godine kojim je odbijen zahtjev za pristup informacijama jer nadležna Služba nije pronašla akte koji bi dodatno pojasnili navedeni ugovor. Protiv prvostepenog rješenja tužiteljica je podnijela prigovor koji je drugostepeni organ osporenim rješenjem od 27.05.2024. godine uvažio, poništio prvostepeno rješenje i tužiteljici odobrio pristup informacijama i u prilogu tog rješenja tužiteljici dostavio ugovor i akte koji su pronađeni, a vezani su za navedeni ugovor. Rješavajući po njenoj tužbi protiv osporenog rješenja prvostepeni sud je cijenio da je tužiteljin zahtjev pozitivno riješen, da joj je odobren pristup traženim informacijama, ali da tužiteljica izražava nezadovoljstvo dobijenim informacijama, a pri tome ne ističe koje joj to informacije nisu dostavljene zbog čega je Kantonalni sud u Novom Travniku osporeno rješenje cijenio pravilnim i zakonitim, pa je pobijanom presudom tužbu odbio.

Donošenjem pobijane presude prvostepeni sud nije povrijedio federalni zakon ili drugi federalni propis, niti pravila federalnog zakona o postupku koja su mogla biti od uticaja na rješenje stvari, zbog čega je zahtjev za vanredno preispitivanje sudske odluke neosnovan.

Naime, odredbama glave III Zakona o slobodi pristupa informacijama u Federaciji Bosne i Hercegovine („Službene novine Federacije BiH“, broj: 32/01 i 48/11) regulisan je postupak pristupa informacijama, gdje je u članu 11. regulisano podnošenje zahtjeva na način da se zahtjev za pristup informacijama podnosi onom javnom organu za koji podnositelj zahtjeva vjeruje da je nadležan (stav 1.), kao i da zahtjev za pristup informaciji mora, pored ostalog, dati dovoljno podataka o prirodi i/ili sadržaju informacije, kako bi se omogućilo da javni organ uz razuman napor pronađe traženu informaciju (stav 2.).

U konkretnom slučaju tužiteljica je tražila „da se iz arhiva Općine Busovača pribave i ostale isprave iz premeta N.O.i A.M.“, pa nakon što je prvostepeni organ ovaj zahtjev odbio, tuženi organ je odlučujući o tužiteljičinom prigovoru dostavio akte kojima je raspolagao, a koji su vezani za predmetni ugovor, pa u takvoj situaciji budući da ni ona sama ne zna šta konkretno traži, ne može ni prigovarati da joj nije udovoljeno. Prigovori da joj „nije jasno kako se moglo udovoljiti njenom zahtjevu ako je njen zahtjev neodređen“ nisu doveli u pitanje pravilnost pobijane presude i stav prvostepenog suda, jer niti u ovim prigovorima iznesenim u zahtjevu za vanredno preispitivanje, kao ni u tužbi, a ni u podnesku kojim je tražila pristup informacijama tužiteljica nije dala nikakve podatke o prirodi i/ili sadržaju informacije koju traži u smislu odredbe člana 11. stav 2. Zakona o slobodi pristupa informacijama u Federaciji Bosne i Hercegovine, pa osporeno rješenje zadovoljava zahtjev iz navedenog člana, odnosno u konkretnom slučaju ja stranci data informacija koju je javni organ uz razuman napor uspio pronaći u onoj mjeri u kojoj je to bilo izvodivo po podnesenom zahtjevu, a što je pravilno cijenio Kantonalni sud čije razloge u cjelosti prihvata i ovaj Sud.

Imajući u vidu izložene razloge date u obrazloženju osporenog rješenja i pobijane presude čija pravilnost nije dovedena u pitanje navodima zahtjeva za vanredno preispitivanje sudske odluke koji u cjelosti predstavljaju ponavljanje ranije iznesenih navoda u upravnom postupku i u upravnom sporu, ovaj Sud je zahtjev za vanredno preispitivanje sudske odluke cijenio neosnovanim, pa je primjenom člana 46. stav 1. Zakona o upravnim sporovima, odlučio kao u izreci ove presude.

Zapisničar
Hodžić Merhunisa, s.r.

Predsjednik vijeća
Bajrović Aida, s.r.